

Magyarország kolbászai

Ötkor orkánszerű zajjal csapódtak ki a székek az elgémberedett fenekék alól (csak páran álltak föl méltóságtelesen s csukták be füzeiteket) s vágattunk szekrényeinkhez ezekhez a több generációt kiszolgált jellegzetes szagú tintafoltos morzsás fakasznihoz hogy előbányásszuk uzsonnáinkat jöjjenek az otthoni falatok

nekem pick szalámim volt hébe-hóba hisz drága volt és elvétele lehetett csak kapni a városban azt is hamar bezabáltam mert sose tudtam beosztani így aztán kíméletlenül kéregetésre kárhoztatott az éhség: a falusiaknak háztájit vivőknek mindig fűrtökben álltak szekrényeikben a kolbászok mind más különböző pirosságúak és vastagságúak akadt egészen puha szinte málló másé épp harapni való volt megint másé már kőkeményre száradt de úgy is elcsámcsogtunk rajta ettem kolbászt ácsról mezőfalváról zalaszentgrótról nemesnáduddvarról budakesziről és bábolnáról nyírségi kolbászok garmadáját fokhagymásat köménymagosat borsosat szarvasból valót kolbászt tótvázsonyból és ajakról bakonypéterdről és lentiből szekrényről szekrényre járva kuncsorogva de inkább viccelődve könnyedén megígérve a viszonzást de nem számolva semmivel

(sehol sem vagyunk már kik voltunk de míg világ a világ magyarország kolbászai körtáncot járnak valahol bennem s néha figyelmeztetőleg csilingelnek mint az a csengő délutánonként öt órakor)

Budapest

Méhes Károly

Pedig

Pedig nem voltunk mi gazemberek
mégcsak szigorúan vett „gyalázatosak” se
igen: a szabadságvágy az egyszerű kíváncsiság
hajtott a kriptába akkor a perzselő nyár elején
mondják a cigányok törték föl és dúlták szét
a koporsókat mesés kincsek reményében (ferencz jóska
szárnysegédje van ott eltemetve!) de végülis
aki köreinkben megfordult egyszer mindenképpen
elővakodott ide – nem is tudni miért
látni a szétdobált csontokat?
fölpróbálni a halott „egész jó” cipőjét?
vastag ágat fogni és a foszló díszmagyarban
fekvő összeszikkadt fekete madárkoponyájú
„öreget” tarkójánál megtámasztva fölültetni?
nincs válasz mert nem is lehet
cigarettaztunk majdnem fölgyújtottuk
a szél-behordta sokéves száraz avart
a halálon röhögtünk vagy azon hogy így végezzük
végül sietni kellett vissza
pár napig gyakrabban mostunk kezét
és egymásról viccesen azt mondtuk
hogy hullaszagunk van...

Budapest

Méhes Károly